

Senere er der altsaa sket en Forandring. Nu har vi jo ikke længere Kirken og Skolen sammen, nu har vi faaet en særlig Undervisningsminister, der skal tage sig af Skolens Sager. Om det er det, der har gjort, at Ministeren nu har faaet et andet Syn paa Sagen, skal jeg ikke kunne afgøre. For jeg kan slet ikke tænke mig, at det, at det er et socialdemokratisk Byraadsflertal i Silkeborg, der har indtaget det Standpunkt, støttet af Skoledirektionen, Skolekommissionen og Lærerraadet, har kunnet øve nogen Indflydelse.

Jeg vil da slutte med at spørge den højtærede Undervisningsminister: Hvor kan det da være, at vi skal behandles saaledes i Silkeborg? Jeg vil endvidere spørge, efter hvilken Lovbestemmelse den højtærede Minister mener at kunne behandle Silkeborg Byraad paa den Maade. Og til sidst kunde jeg ønske at vide, hvilke Fængselsstraffe den højtærede Minister eventuelt stiller i Udsigt, for saa vidt Byraadet fortsat skulde vise Genstridighed. For jeg maa desværre sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg er bange for, at Genstridigheden varer ved. Hvis vi kan blive overbevist om, at det er os, der ser forkert paa det lovlige i den Sag — for det er det, der har Betydning i den Forbindelse —, saa bøjer vi os naturligvis, men saa længe vi er af den Opfattelse, at det er os, der er paa den rigtige Side af Loven, og Ministeren, der her ikke gør os Følgeskab, maa jeg mene, at vi vil opretholde vort Standpunkt, og det var derfor rart at vide, hvor mange Aars Tugt- og Rasphus der venter Byraadet i den Anledning.

A. C. Mortensen: Under Hovedstandsæt- telsen og Nybygninger er der under Nr. 79 stillet et Ændringsforslag, og jeg skønner deraf, at man dog ikke helt har opgivet at foretage Bygningsarbejder ved Statens højere Skoler. Jeg benytter da Anledningen til at spørge den højtærede Minister, hvordan det gaar med Statsskolen i Viborg, om ikke Arbejdet paa den snart skal i Gang igen. Vi hørte før en Minister tale om, at Ministeriet gjorde en hel Del for at skaffe Arbejde; men med Statsskolen i Viborg synes man at have en ganske forbavsende Ævne til at trække det ud. Jeg beklager, at jeg saa ofte skal ulejlige den højtærede Minister med Forespørgsler i den Anledning, men det tiltrænges saa vist haardt. Allerede i Efteraaret 1920 blev Jordarbejdet til denne Skole udført, men saa blev Arbejdet standset et Aar. Derefter tog man fat igen og udførte Cement- og Funderingsarbejder,

men dette Arbejde er færdigt for længe siden. Det er nu snart 1½ Aar siden, man begyndte, og endnu er man ikke kommet videre end til at støbe Grunden; det øvrige Arbejde er ikke udbudt endnu. Jeg tillader mig at spørge, om dette Arbejde ikke snart kommer. De mange arbejdsløse Haandværkere i Viborg, som ved, at dette Arbejde ligger og venter, haaber i høj Grad paa, at det skal komme. De havde i Fjor ventet at faa Arbejde med at bygge den Skole, men det lykkedes ikke. Jeg haaber, at det nu vil lykkes inden alt for længe.

Bjerring: Jeg kunde ønske i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen at rette en Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister. Ogsaa i Nyborg, hvor der ligesom i Silkeborg sidder et socialdemokratisk Flertal i Byraadet, har vi i Henhold til Skolelovens § 13 udarbejdet en Undervisningsplan og sendt den til Ministeriets Godkendelse. Denne Undervisningsplan indeholder med Hensyn til Religionsundervisningen akkurat det samme, som Undervisningsplanen i Nyborg har indeholdt i de sidste 20 Aar, der er paa dette Omraade ikke den mindste Forandring. Den Gang Undervisningsplanen sendtes til Undervisningsministeriets Approbation, var det med Tilslutning baade fra Skolekommissionen, Byraadet og Skoledirektionen. Nogen Tid efter fik vi Undervisningsplanen tilbage med den Bemærkning, at der bør være 3 Timers ugentlig Religionsundervisning. I Skolekommissionen, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, sidder jeg som den eneste socialdemokratiske Repræsentant; Flertallet af Befolkningen og Flertallet af Forældrene er nemlig Mindretal i Skolekommissionen i Kraft af den meningsløse Bestemmelse, at Præsten er født Medlem af Kommissionen. Flertallet i Skolekommissionen maa have et omfattende Kendskab til den højtærede Minister — jeg tænker, fordi det er den højtærede Ministers Meningsfæller —, for de sagde: Det nytter overhovedet ikke at protestere. Jeg havde nu ikke den indgroede Respekt for den højtærede Minister eller var i Besiddelse af denne Autoritetstro. Jeg var af den Opfattelse, at det kunde nytte at protestere. Sagen gik til Byraadet, og et Flertal af Byraadet vedtog, at man ikke godvilligt vilde bøje sig for den Bestemmelse, som Ministeren saaledes gjorde For- dring paa, at Nyborg Byraad skulde rette sig efter. Sagen er gaaet tilbage til den højtærede Minister, vi har intet hørt derfra, men jeg vægrer mig ved at tro, at et Medlem af en Regering, der altid, naar det passer i